

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/53/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715216803
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5715216803.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu Stredoslovenská energetika, a.s., so sídlom Žilina, Pri Rajčianke 8591/4B, IČO: 36 403 008, právne zastúpeného advokátkou JUDr. Ľudmilou Jurčovou, so sídlom T., E. X, proti žalovanému P. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom R., F. XXXX/X, toho času P. H. W., G. XXX/X, o zaplatenie 69,59 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 17Csp/139/2015-58 zo dňa 30. júna 2016 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi 69,59 eur s úrokom z omeškania 5,25 % ročne od 26.11.2013 do zaplatenia.

Rozsudok okresného súdu **m e n í** vo výroku o náhrade trov konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho právnej zástupkyne titulom náhrady trov prvoinštančného konania sumu 25,49 eur.

Rozsudok okresného súdu **z o s t á v a n e d o t k n u t ý** vo výroku o zrušení platobného rozkazu Okresného súdu Martin sp. zn. 17C/139/2015 zo dňa 13.4.2016.

Žalobca **m á** voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 1/3-iny.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom v celom rozsahu vyhovel žalobe a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 69,59 eur s úrokom z omeškania 5,25 % ročne z tejto sumy od 26.11.2013 do zaplatenia. Mal za preukázané, že žalovaný ako odberateľ uzavrel so žalobcom ako dodávateľom dňa 2.2.2011 zmluvu o dodávke a distribúcii elektriny, na základe ktorej žalobca žalovanému dodával elektrinu a s tým súvisiace služby. Faktúrou splatnou dňa 25.11.2013 žalobca vyúčtoval žalovanému cenu za dodanú elektrinu a súvisiace služby vo výške 69,59 eur, ktorú žalovaný neuhradil. Nárok žalobcu tak okresný súd vyhodnotil ako opodstatnený. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou predmetného dlhu odo dňa nasledujúceho po splatnosti predmetnej faktúry (25.11.2013) žalovaného zaťažuje aj povinnosť zaplatiť úrok z omeškania.

2. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v spore neúspešnému žalovanému uložil povinnosť nahradiť ich žalobcovi v celkovej sume 76,48 eur, ktorú výšku trov konkrétne špecifikoval. Zároveň samostatným výrokom zrušil - pre nedoručenie žalovanému - pôvodne v súdnej veci vydaný platobný rozkaz.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že okresný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania. Samotnú faktúru žalobcu zo dňa 8.11.2015 považoval za

bezpredmetnú, lebo nehnuteľnosť na adrese R., F. XXXX/X, nevlastnil od 29.11.2011. V tejto spojitosti poukazoval na výpis z katastra nehnuteľností zo dňa 12.12.2011.

4. Žalobca žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zdôrazňoval medzi stranami uzavretú zmluvu o dodávke a distribúcii elektriny k odbernému miestu na adrese R., F. X/XX. V zmysle platných obchodných podmienok uzatvorením takej zmluvy odberateľ potvrdzuje, že je vlastníkom nehnuteľnosti alebo že má súhlas jej vlastníka na dodávku a distribúciu elektriny do odberného mesta, ktoré sa v nehnuteľnosti nachádza. Žalobca doplnil, že informáciu od žalovaného o zmene vlastníckych práv k dotknutej nehnuteľnosti neeviduje, preto nemohol pristúpiť k ukončeniu zmluvy. K tomu došlo až ku dňu 31.10.2013 z dôvodu zmeny dodávateľa energie, pričom ku danému dňu zmluvný vzťah so žalovaným trval a k tomuto dátumu bola žalovanému vystavená aj posledná vyúčtovacia faktúra.

5. V následnom vyjadrení žalovaný uviedol, že nepopiera uzavretie zmluvy o dodávke a distribúcii elektriny so žalobcom. Opätovne však poukázal na zmenu vlastníctva danej nehnuteľnosti. Vzhľadom na zrušenie klientskeho centra žalobcu v Martine „prebehla“ prihláška na odber elektriny k odbernému miestu po nadobudnutí dotknutej nehnuteľnosti novým vlastníkom elektronicke. Dodal, že „doposiaľ nie je zrejmé, kto uhradil odber elektrickej energie za rok 2011 a 2012“.

6. Žalobca v reakcii na popísané vyjadrenie odvolateľa zotrval na svojich tvrdeniach z prvotného vyjadrenia k odvolaniu protistrany a konštatoval celkovú účelovosť odvolania žalovaného. To neobsahuje žiadne právne relevantné odôvodnenie a ide iba o snahu žalovaného vyhnúť sa plneniu záväzkov voči žalobcovi. Len na okraj doplnil, že zo štyroch platieb za roky 201-2012 boli dve zaplatené poštovou poukážkou a dve prevodom z účtu; vždy v mene žalovaného.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP; z toho titulu nedotknutým zostal rozsudok okresného súdu v odvolaní nenapadnutom výroku o zrušení platobného rozkazu) a v preskúmvanej časti bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario za použitia § 219 ods. 3 CSP) rozsudok okresného súdu v meritornom výroku potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP a vo výroku o náhrade trov prvoinštančného konania podľa § 388 CSP zmenil, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

8. Základom posudzovanej veci je existencia zmluvného vzťahu medzi sporovými stranami. Žalovaný vôbec nespochybňoval uzatvorenie zmluvy o dodávke a distribúcii elektriny so žalobcom; naopak toto (výslovne) potvrdil. V zmysle predmetnej zmluvy bol žalobca dodávateľom a žalovaný odberateľom elektriny, a to (aj) v období, ktorého sa nárok na zaplatenie ceny uplatnený v prejednávanej príhode týka; t.j. od 19.2.2013 do 31.10.2013.

9. Žalovanému ako odberateľovi elektriny tak vznikol záväzok uhradiť cenu odobranej elektrickej energie. Otázka vlastníka nehnuteľnosti nie je rozhodujúca. Podstatné je, kto je, resp. v rozhodnom období bol podľa uzatvorenej zmluvy o dodávke a distribúcii elektriny jej odberateľom v predmetnom odbernom mieste. Týmto subjektom bol jednoznačne žalovaný. Nebolo preukázané ukončenie zmluvného vzťahu týkajúceho sa daného odberného miesta pred vyššie uvedeným rozhodným obdobím; napr. odhlásením žalovaného (ako pôvodného odberateľa) a prihlásením nového odberateľa (nového vlastníka nehnuteľnosti). Bez ohľadu na prípustnosť takýchto nových skutkových tvrdení (§ 366 CSP, resp. v čase rozhodovania okresného súdu § 205a ods. 1 O.s.p.) súvisiaca argumentácia odvolateľa je veľmi všeobecná a nie je podporená ani žiadnym konkrétnym (aspoň označeným) dôkazom.

10. Bezpredmetná je tiež (procesná) odvolacia námietka žalovaného, že okresný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania. V napadnutom rozsudku okresný súd náležite vysvetlil, s poukazom na príslušné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, že vzhľadom na predmet konania, resp. výšku uplatňovaného nároku, ide o drobný spor, v ktorom nie je potrebné nariadovať pojednávanie (body 7. až 9. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). Predmetný procesný postup v plnej miere zodpovedá stavu prejednávanej príhode i súvisiacim právnym normám citovaným v rozsudku okresného súdu.

11. Nakoľko žalobcom vymedzené odvolacie námietky, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), v meritornej časti napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

12. Naproti tomu krajský súd zmenil rozsudok okresného súdu v súvisiacom výroku o trovách konania. Vzhľadom na to, že išlo o tzv. drobný spor a výška trov pri uplatňovanom nároku 69,59 eur činila

76,48 eur, bolo zo strany okresného súdu namieste aplikovať ustanovenie vtedy účinného § 150 ods. 2 O.s.p. Ten umožňoval v drobných sporoch nepriznať alebo znížiť náhradu trov konania, ak boli neprimerané voči pohľadávke. Za neprimerané možno označiť trovy, ktoré bez nutnosti vykonania vyššieho počtu úkonov právnej služby (nehovoriac o ich nízkej odbornej náročnosti) presahujú samotnú výšku nárokovanej pohľadávky.

13. Hoci aktuálne účinný procesný predpis neobsahuje ustanovenie zodpovedajúce citovanému § 150 ods. 2 O.s.p., aplikáciou všeobecnej právnej normy umožňujúcej modifikáciu náhrady trov konania (§ 257 CSP) je prípustné zohľadniť aj tieto súvislosti jednotlivého prípadu. Nadväzne odvolací súd za rešpektujúce vyššie uvedené konkrétne súdnej veci a tiež spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu sporových strán považoval primerané zníženie náhrady trov konania žalobcoví na rozsah jednej tretiny. Vo vzťahu k trovám prvoinštančného konania tak ide o sumu 25,49 eur (76,48 eur : 3). Len na okraj krajský súd dodáva, že podľa aktuálne účinnéj úpravy o nároku na náhradu trov konania rozhoduje z úradnej povinnosti (§ 262 ods. 1 CSP).

14. Úvahy a závery vymedzené v predchádzajúcich dvoch bodoch sa v plnej miere týkajú i odvolacieho konania, z ktorého titulu krajský súd konštatoval, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu jeho trov v rozsahu jednej tretiny. Odvolateľ - žalovaný totiž nebol v odvolacom štádiu konania úspešný a vo všeobecnosti by ho zaťažovala povinnosť náhrady trov konania protistrane v celom rozsahu (§ 255 ods. 1 v spojení s 396 ods. 1 CSP), avšak vyššie rozoberané kritérium (ne)primeranosti náhrady trov modifikuje tento procesný nárok žalobcu v súdnej veci i v odvolacom konaní.

15. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.